

ПОДРЖАН ПРЕДЛОГ ДА СЕ У ЗАКОН УВЕДЕ ЗАБРАНА ФИЗИЧКОГ КАЖЊАВАЊА ДЕЦЕ ПАЦКЕ ЗА БАТИНЕ

Министарство рада ће донети прописе за избацивање батина као васпитног метода. Посебна заштита за децу омењену у развоју

БАТИНА је из раја изашла, јер јој тамо није ни место - главна је теза свих који се залажу да се физичко кажњавање деце коначно забрани законом. Тако је организација "Спасимо децу" окупила још 18 удружења са истом идејом и започела кампању "Увек милом - никад силом", да се у нови породични закон Србије унесе прецизна одредба, којом би се батина коначно укинула као вишевековни васпитни метод. Усвајањем ове иницијативе, наша земља била би 17. по реду у Европи која би забранила пацке.

- Скоро нико не туче своју децу што воли, већ углавном јер не зна за друге начине, па је наш првобитни план да се санкционише сваки облик насиља, а дугорочни циљеви да се родитељима покажу и друге опције - објашњава нам Раша Секуловић, координатор пројекта "Спасимо децу". Он додаје да је јасно да ће проћи десетине година, док се коначно не превазиђе дубоко укоревен, традиционални начин васпитавања.

Отпор

НА примедбе родитеља да се сада и у породицу умешала Европа, која своје системе васпитања намеће нашем друштву, Секуловић напомиње да се предлагачи закона никако нису руководили очекивањима из иностранства, већ, пре свега, интересом наше деце и наших породица. Секуловић закључује да ће свакако родитељи показати отпор у

СПРЕЧИТИ батина није из раја

ИНТЕРНЕТ АНКЕТА „НОВОСТИ“
www.novosti.co.yu

Одобравате ли батине
као метод за васпитање!

НЕМАМ СТАВ
69

ГЛАСАЛО
1709

КАЗНЕ У ПОРОДИЦИ

ИСТРАЖИВАЊЕ УНИЦЕФ је показало да је 73 одсто деце од две до 14 година подвргнуто неком облику психичког или телесног кажњавања у оквиру породице, од којих је 51 проценат деце изложен лакшим, а седам одсто тешким облицима физичког кажњавања. Резултати истраживања "Спасимо децу" показали су да 71 проценат деце у установама за децу без родитељског старања доживљава претње телесним кажњавањем, а чак 70 одсто их је и доживело неки од видова физичког кажњавања.

будућој примени закона, а то показују и резултати наше анкете, према којима скоро половина и даље одобра батину.

Физичко кажњавање, ина-

че, наш закон већ забрањује у оквирима школског (ђаци) и правосудног система (малолетни делинквенти), али га не ограничава унутар породице и у установама соци-

јалне заштите. Зато се овај предлог пре свега односи на ове две институције. Посебно је наглашена заштита маллишана у домовима за децу са сметњама у развоју, будући да они сами ни не знају за могућност да пријаве евентуална злостављања.

За процену да ли је неко дете угрожено биће задужени центри за социјални рад, који ће на основу свог мишљења предлагати санкције суду.

И у Министарству рада и социјалне политике ову иницијативу оцењују као корисну и најављују њено усвајање. О роковима је, међутим, исувише рано говорити.

ПРЕПОРУКЕ

- УВЕК треба прво да контролишемо средину, а не мало дете - сматра Јелена Врањешевевић, развојни психолог. - Тако ћемо применити такозвану протективну силу и одвојити једногодишњака од штекера, али ћемо увек пре свега настојати да изолујемо изворе опасности (блокирањем утичника, склањањем стакла и слично). Ако дете, ипак, прекрши јасно одређено правило, можемо га казнити, али само логичном последицом. Тако га, на пример, нећемо казнити одузимањем играчке уколико побегне из дворишта, већ ћемо му закључати врата и забранити изласке напоље.

- Овај предлог не ремети концепт закона и усклађен је са међународним конвенцијама о праву детета. Сасвим је извесно да ћемо донети тај пропис, али можемо да нађемо на проблеме око његове примене - рекао нам је Љубомир Пејаковић, саветник министра за социјална питања. - Мора се стога јасно одредити који ће то бити механизми праћења, процедура спровођења, поступци пријављивања.

Недопустиво

ПРАВИЛА понашања морају да постоје, али ђушку, сматрају психолози, може сасвим адекватно да замени и нагло трзање детета од извора опасности, подизање гласа, кажњавање уценом...

- Недопустив је сваки облик насиља, јер оно служи само да детету појача страх и не научи га ничему, осим да што боље сакрије понашање које је довело до њега - сматра и Јелена Врањешевевић, развојни психолог. - Зато се надамо да је ова иницијатива само први корак у бољој заштити детета и да ће се у наредном периоду наћи начини за кажњавање и емоционалних уцена које, иако остављају невидљиве маснице, трајно остају на души детета. ■

Б. СТЕЉА